

Česká obchodní inspekce

inspektorát Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně
třída Kpt. Jaroše 1924/5, 602 00 Brno

Č.j.: ČOI ČOI 147247/17/3000/R/N/II
Sp.zn: 60/30/17

V Brně: 12 dubna 2018

ROZHODNUTÍ

Česká obchodní inspekce, inspektorát Jihomoravský a Zlínský se sídlem v Brně rozhodl v řízení zahájeném podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě ust. § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ust. § 67 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, takto:

účastníku řízení: Tank ONO, s.r.o.

sídlo: Domažlická 674/160, 318 00, Plzeň - Skvrňany
IČ: 48365289

se pro porušení ust. § 3 odst. 1 a tím naplnění skutkové podstaty ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že **dne 2. 10. 2016, na čerpací stanici ONO, Břest 38, 768 23**, prodával pohonnou hmotu (**BA 95 Super, vzorek č. 283/30/16/V**), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 2586/2016 ze dne 5. 10. 2016, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 95 Super, vzorek č. 283/30/16/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228 (2013) a to v ukazateli Síra, kdy zjištěná hodnota činila 22,9 mg/kg, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 13 mg/kg, a dále

prodával pohonnou hmotu (**BA 98 Super plus, vzorek č. 284/30/16/V**), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 2587/2016 ze dne 5. 10. 2016, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 98 Super plus, vzorek č. 284/30/16/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228 (2013) a to v ukazateli Síra, kdy zjištěná hodnota činila 33,6 mg/kg,

zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 13 mg/kg a dále v ukazateli „Vzhled“, kdy zjištěná hodnota činila „nevyhovuje-nečistoty“, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má mít ukazatel „vyhovuje“,

ukládá

- I. podle ust. § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta

ve výši **500 000,- Kč** (slovy: pětsettisíckorunčeských),

- II. podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

povinnost nahradit náklady řízení

Ve výši **1 000,- Kč** (slovy: jedentisíckorunčeských).

Uloženou pokutu je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, číslo účtu 3754-829011/0710, VS: 1100603017, KS: 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, číslo účtu 19-829011/0710, VS: 1100603017, KS: 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Dne 2. 10. 2016 provedli inspektoři České obchodní inspekce, inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem na třída Kpt. Jaroše 1924/5, 602 00 Brno, kontrolu na čerpací stanici ONO, Břest 38, 768 23, kterou provozuje obchodní společnost Tank ONO, s.r.o., se sídlem Domažlická 674/160, 318 00, Plzeň - Skvrňany, IČ 483 65 289. Při kontrole byl přítomen vedoucí čerpací stanice [REDAKCE]. O tomto byl téhož dne sepsán úřední záznam.

Dne 5. 10. 2016 byl sepsán na čerpací stanici ONO, Břest 38, 768 23 další úřední záznam za přítomnosti vedoucího čerpací stanice [REDAKCE], ve kterém byly popsány výsledky vyhovujících a nevyhovujících laboratorních rozborů vzorku PHM, odebraných na čerpací stanici ONO, Břest 38, 768 23, dne 2. 10. 2016. V průběhu kontroly byly vedoucím ČS předány nabývací doklady související s odebranými vzorky ze dne 2. 10. 2016. Bylo zjištěno, že za období od 29. 9. 2016 (poslední závoz před odběrem vzorku) do 2. 10. 2016 bylo prodáno na vnitřní trh ČR celkem 2 344 litrů pohonné hmoty (BA 95 Super) v celkové hodnotě 65 397,60 Kč. Po odběru vzorku dne 2. 10. 2016 nebyl proveden na čerpací stanici nový závoz pohonné hmoty (BA 95 Super).

Dále bylo zjištěno, že za období od 29. 9. 2016 (poslední závoz před odběrem vzorku) do 2. 10. 2016 bylo prodáno na vnitřní trh ČR celkem 398 litrů pohonné hmoty (BA 98 Super plus) v celkové hodnotě

12 298,20 Kč. Po odběru vzorku dne 2. 10. 2016 nebyl proveden na čerpací stanici nový závoz pohonné hmoty (BA 98 Super plus). Dne 5. 10. 2016 byl dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, vydán zákaz prodeje na zbývající nevyhovující zásobu PHM - 15 636 litrů v celkové hodnotě 43.624,40 Kč (BA 95 Super) a 11 624 litrů v celkové hodnotě 35 918,60 Kč (BA 98 Super plus).

Dne 6. 10. 2016 kontrolovaná osoba zaslala správnímu orgánu žádost o zrušení zákazu prodeje pohonné hmoty BA 95 Super, kterou odůvodnila přijetím nápravných opatření. Podle ust. § 7 odst. 4 zákona č. 64/86 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, ředitel inspektorátu dne 6. 10. 2016 námitky proti zákazu prodeje zamítl.

Dne 7. 11. 2016 byl na pracovišti inspektorátu Jihomoravském a Zlínském se sídlem v Brně, bez přítomnosti kontrolované osoby, vyhotoven protokol o kontrole, se kterým byl účastník řízení coby kontrolovaná osoba seznámen dne 23. 11. 2016 prostřednictvím datových schránek.

Dne 2. 12. 2016 podala kontrolovaná osoba proti obsahu protokolu o kontrole námitky, které dle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění, ředitel inspektorátu zamítl.

Při kontrole provedené dne 2. 10. 2016, na čerpací stanici ONO, Břest 38, 768 23, byly odebrány vzorky pohonné hmoty (BA 95 Super, vzorek č. 283/30/16/V a BA 98 Super plus, vzorek č. 284/30/16/V). Dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, na základě inspekční zprávy č. 2586/2016 ze dne 5. 10. 2016, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 95 Super, vzorek č. 283/30/16/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228 (2013) a to v ukazateli Síra, kdy zjištěná hodnota činila 22,9 mg/kg, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 13 mg/kg, a dále na základě inspekční zprávy č. 2587/2016 ze dne 5. 10. 2016, bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 98 Super plus, vzorek č. 284/30/16/V, nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228 (2013) a to v ukazateli Síra, kdy zjištěná hodnota činila 33,6 mg/kg, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 13 mg/kg a dále v ukazateli „Vzhled“, kdy zjištěná hodnota činila „nevyhovuje-nečistoty“, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má mít ukazatel „vyhovuje“.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. a) citovaného zákona Česká obchodní inspekce kontroluje složení a jakost pohonných hmot u výrobce, distributora, dovozce, vývozce, a u provozovatele čerpací stanice, a to i během přepravy, podle zvláštního právního předpisu a sleduje a monitoruje složení a jakost pohonných hmot v souladu s prováděcím předpisem vydaným podle § 3 odst. 4; provádění rozborů je zajišťováno prostřednictvím akreditovaných osob.

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. b) citovaného zákona Česká obchodní inspekce kontroluje plnění povinností podle § 3 odst. 1 a 2, § 5 odst. 2, 5, 6 a 7 a § 5 odst. 9 písm. a), b), d) a e).

Na základě ust. § 7 odst. 2 písm. c) citovaného zákona Česká obchodní inspekce kontroluje ve spolupráci s orgány správního dozoru podle zvláštních předpisů plnění povinností podle § 5 odst. 1 a 8.

Ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách stanoví, že pohonné hmoty lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Ust. § 3 odst. 4 zákona o pohonných hmotách stanoví, že prováděcí právní předpis stanoví požadavky na složení a jakost pohonných hmot a způsob sledování a monitorování jejich složení a jakosti.

Ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) citovaného zákona stanoví, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nespĺňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona.

Ust. § 10 odst. 4 písm. a) citovaného zákona stanoví, že správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ředitel inspektorátu České obchodní inspekce, jde-li o správní delikty podle § 8 odst. 1 písm. a) až c) a e), § 9 odst. 1 písm. a) až d), § 9 odst. 3 a odst. 4 písm. a), b), c), e) a f) a § 9 odst. 5,

Prodejem pohonných hmot, které nespĺňovaly požadavky zvláštních právních předpisů, porušil účastník řízení ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a tím naplnil tak skutkovou podstatu ustanovení § 9 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

Ust. § 9 odst. 10 písm. b) citovaného zákona stanoví, že za správní delikt se uloží pokuta do 5 000 000,- Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d) nebo odstavce 4 písm. d).

Pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení. Oznámení o zahájení správního řízení bylo účastníku řízení doručeno prostřednictvím datové schránky dne 28. 2. 2017, současně byl poučen o právech účastníka před vydáním rozhodnutí. Účastník řízení se po doručení písemnosti „Oznámení o zahájení správního řízení“ nevyjádřil.

Dne 5. 4. 2017 vydal správní orgán rozhodnutí č.j. ČOI 43517/17/3000/R/N, sp. zn. 60/30/17, kterým byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši Kč 350.000,- a náklady řízení ve výši Kč 1.000,-, pro porušení právní povinnosti uvedené v ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení dne 19. 4. 2017 odvolání.

Odvolací orgán rozhodnutím č.j. ČOI 62653/17/O100/3000/17/Svošte/Št ze dne 5. 10. 2017 napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu, který ho vydal, k novému projednání.

Odvolací orgán ve vydaném rozhodnutí správnímu orgánu prvního stupně vytýká, že nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy ve smyslu ust. § 3. správního řádu (*dle něhož musí být zjištěn stav věci, o němž nejsou pochybnosti a to v rozsahu nezbytném pro rozhodování v souladu se zákonem*) a se zásadou vyšetřovací ve smyslu ust. § 50 odst. 3 správního řádu (*dle něhož v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena*). Porušení těchto zásad odvolací orgán spatřuje v tom, že prvoinstanční orgán dle odůvodnění svého rozhodnutí nepřihlédl při stanovení výše pokuty k tomu, že dle vyjádření společnosti obsaženého v jejích námitkách proti kontrolnímu protokolu vznikly příslušné odchylky v důsledku neprofesionálního pochybení servisní společnosti ADAST Enginnering s.r.o.

Odvolací orgán vytýká, že ze spisového materiálu nijak nevyplývá, že by prvoinstanční orgán vyzval společnost k doložení jejího tvrzení ohledně pochybení společnosti ADAST Engineering s.r.o. a případně konkretizoval, jakým způsobem má společnost toto tvrzení doložit. Odvolací orgán na základě výše uvedeného v odvolání uvádí, že by prvoinstanční orgán měl vyzvat společnost, aby svá tvrzení prokázala. Odvolací orgán dále považuje za potřebné, aby prvoinstanční orgán blíže konkretizoval svou úvahu, při níž dospěl k závěru, že v daném případě nebyl naplněn liberační důvod upravený v ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM, aby jeho rozhodnutí odpovídalo ust. § 68 odst. 3 správního řádu a bylo i v tomto směru přezkoumatelné.

Správní orgán prvního stupně při vydávání tohoto rozhodnutí vzal na vědomí výtky odvolacího orgánu a vyzval písemností č. j. ČOI 138609/17/3000 ze dne 23. 10. 2017 společnost Tank ONO, s.r.o. k doložení podkladů, které by prokázaly pochybení společnosti ADAST Engineering s.r.o., která prováděla před samotným otevřením ČS ONO Břest servisní zásah na výdejních stojanech, a která zapříčinila svým neprofesionálním postupem při servisní činnosti příslušné odchylky zjištěných rozborů předmětných vzorků PHM, a to: Vyjádření společnosti ADAST Engineering s.r.o., že při servisní činnosti před otevřením ČS ONO Břest pochybila, přesněji neprovedla tzv. přetočení, odčerpání většího množství pohonných hmot z každé výdejní pistole tak, aby se vyplavily z potrubních rozvodů vedoucích z podzemních nádrží k výdejním stojanům případné drobné nečistoty a usazeniny dřívějšího produktu a neosadila výdejní pistole pro BA Natural 95 a BA Natural 98 mechanickými štítky pro záchyt případných mechanických nečistot, a dále objednávku servisních prací u společnosti ADAST Engineering s.r.o. před otevřením ČS ONO Břest a předávací protokol o provedených servisních pracích společnosti ADAST Engineering s.r.o. před otevřením ČS ONO Břest.

Na základě výzvy byly správnímu orgánu od účastníka řízení dne 30. 10. 2017 doručeny požadované doklady (vyjádření obchodní společnosti ADAST Engineering s.r.o., faktura č. FVP 17002595 ze dne 31. 10. 2016 a servisní výkaz č. 002352, 002353, 002354, 002355, 002357, 002361.

V písemném vyjádření obchodní společnost ADAST Engineering s.r.o. uvádí, že se zabývá servisní činností související s provozem čerpacích stanic a to konkrétně prodejem a servisní činností výdejních stojanů PHM zn. ADAST. Na základě ústní objednávky někdy v průběhu měsíce září 2016 (z důvodu zprovoznění ČS v Břestu u Kroměříže k 1. 10. 2016) byli vysláni servisní pracovníci za účelem prověření faktického stavu výdejních stojanů, které byly mimo provoz 1 rok. Dále ve vyjádření společnost uvádí, že výdejní stojany byly ve špatném technickém stavu, servisní zásah – oprava a zprovoznění výdejních stojanů na této čerpací stanici byl velmi náročný, ale vzhledem k dobrým obchodním vztahům se spol. Tank ONO, s.r.o. se snažili udělat maximum a dodržet termín zkušebního zahájení prodeje PHM pro veřejnost na této ČS. Dne 30. 9. 2016 v nočních hodinách a po náročných servisních úkonech byly zprovozněny výdejní stojany PHM a následně byl dán zástupcům společnosti Tank ONO s.r.o. ústní souhlas k zahájení zkušebního provozu PHM dne 1. 10. 2016. Dále ve vyjádření společnost ADAST Engineering s.r.o. uvádí, že dne 5. 10. 2016 byla naše společnost ze strany společnosti Tank ONO, s.r.o. informována, že na ČS ONO Břest byl pracovníky ČOI zakázán prodej PHM pro znečištění naskladněných PHM nečistotami a pro nevyhovující kvalitu u benzínů BA NAT 95 a 98. V rámci šetření společnosti pak bylo zjištěno, že naskladněné zboží ve skladovacích nádržích ze strany společnosti Tank ONO, s.r.o. při zprovoznění ČS dne 1. 10. 2016 je dle laboratorních vzorků svou kvalitou v pořádku a že tedy problém související s kontaminací a nekvalitou BA NAT 95 a 98 musí být někde v rámci provedených servisních úkonů s výdejními stojany zn. ADAST pracovníky společnosti. Po interním šetření bylo zjištěno, že pracovníci,

kteří prováděli servisní práce před otevřením ČS Břest, neosadili výdejní pistole u výdejních stojanů BA NAT 95 a 98 při jejich výměně, filtračními sítky a dále, že zapomněli provést u některých výdejních pistolí PHM tzv. přetočení, které se jako zažitý úkon provádí pokaždé, když se uvádí do provozu nové výdejní stojany, repasované výdejní stojany nebo výdejní stojany jako v případě ČS Břest, kdy jsou dlouhodobě mimo provoz. O tom, že ČS Břest je cca 1 rok mimo provoz a že je nutné servisní úkon „ přetočení“ provést byly servisní pracovníci dle vyjádření společnosti ADAST Engineering s.r.o. informováni. Dále společnost uvádí, že toto přetočení naši servisní pracovníci neprovedli, i když měli v době prováděných servisních prací informaci, že skladové nádrže a příslušné potrubí vedoucí od skladových nádrží na PHM k výdejním stojanům bylo dříve naplněno směsnou motorovou naftou MN 30, kdy biosložka obsažená v této směsné motorové naftě obsahuje takové komponenty a to včetně síry, které následně po odstavení z provozu znečišťují další produkty PHM a to jak samotnou skladovou nádrž, tak i příslušné potrubní rozvody vedoucí od skladové nádrže k výdejním stojanům PHM, jedná se o neomluvitelné selhání našich pracovníků – zaměstnanců. Společnost ADAST Engineering s.r.o. v závěru vyjádření pak přiznává, že neprofesionálním přístupem a opomenutím jejich servisních pracovníků tak bylo nenávratně poškozeno jméno společnosti Tank ONO, s.r.o., i ČS ONO při jejím znovuotevření a věří, že toto vyjádření bude nápomocné k spravedlivému posouzení odpovědnosti spol. Tank ONO, s.r.o. vůči ČOI za prodej znečištěných PHM na ČS ONO Břest při jejím zprovoznění.

K doloženým dokladům ze strany účastníka řízení, které byly správnímu orgánu doručeny dne 30. 10. 2017, správní orgán uvádí, že tyto doklady prokázaly, že na ČS ONO, Břest 38, 768 23, byly obchodní společnosti ADAST Engineering s.r.o. prováděny z její strany servisní úkony (viz doložená faktura a servisní výkazy). Dále jednatel společnosti ADAST Engineering s.r.o. Vladimír Ellner tvrdí, že zaměstnanci obchodní společnosti ADAST Engineering s.r.o., kteří prováděli na jmenované ČS servisní zásah do značné míry pochybili (neosadili výdejní pistole u výdejních stojanů BA NAT 95 a 98 při jejich výměně, filtračními sítky a dále, že zapomněli provést u některých výdejních pistolí PHM tzv. přetočení), a mohli tak z největší pravděpodobností svým neprofesionálním postupem při servisní činnosti zapříčinit příslušné odchylky zjištěné v rozboru předmětných vzorků PHM, které jsou předmětem tohoto správního řízení.

Správní orgán prvního stupně posoudil veškeré skutečnosti zjištěné při kontrole a uvedené v protokolu o kontrole a s ohledem na výsledky laboratorních zkoušek předmětné pohonné hmoty dospěl k závěru, že byla učiněna potřebná a ve vazbě na hospodárnost řízení dostatečná zjištění a správní orgán má za prokázané, že byl spáchán správní delikt, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při určení výměry pokuty správní orgán přihlédl k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a okolnostem protiprávního jednání.

Nejprve se správní orgán zabýval způsobem spáchání správního deliktu.

K tomu lze dodat, že sledování a monitoring složení a jakosti prodávaných pohonných hmot a následnými rozboru zajišťovanými akreditovanou osobou je jedním z předpokladů ochrany spotřebitele a současně znamená omezení rizik nebo způsobení majetkové újmy.

Odpovědnost účastníka řízení za správní delikt (prodej pohonné hmoty, která nespĺňuje požadavky zvláštních právních předpisů) je objektivní odpovědností, tzn., že správní orgán nezkoumá zavinění, což potvrdil i rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. července 2010 sp. zn. 7Ca 215/2008-31-34,

citace: „Odpovědnost za kvalitu prodáváných paliv a tedy i za porušení povinnosti prodávat paliva v požadované jakosti nese zásadně prodejce.“. Obligatorním znakem skutkové podstaty správního deliktu právnické osoby tedy není zavinění. K vyvození odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě. Této odpovědnosti se účastník řízení tedy nemůže zbavit např. poukazem na dodání pohonné hmoty distribuční společností nebo na přepravce, který pohonnou hmotu přepravuje prodávajícímu. Objektivní odpovědnost je tu dána z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění konkrétních osob by bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Z důvodu zjednodušení postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách a dalších zákonů založena na objektivní odpovědnosti nebo také „odpovědnosti za výsledek“ na rozdíl od odpovědnosti podle trestního práva. Je potom na účastníkovi řízení, zda-li bude případné škody vymáhat po svých obchodních partnerech nebo přepravních soukromoprávní cestou.

Objektivní odpovědnosti za uvedený správní delikt se však účastník řízení může zprostit při splnění podmínky stanovené § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, a to prokázáním, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Podmínkami liberace podle § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015 - 35, přičemž vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014 - 33, a uvedl, „*důkazní břemeno ohledně liberačních důvodů spočívá na obviněném, nikoliv na správním orgánu...pro naplnění liberačního důvodu přitom nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem na uvedeném nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcům pohonných hmot provádět kontroly... roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol za účelem vynaložení „veškerého úsilí“ požadovaného zákonem...přičemž provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot.*“.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení se mohl vyvarovat prodeje závadné pohonné hmoty, pokud by učinil vhodná preventivní či kontrolní opatření před znovu otevřením čerpací stanice (např. nechal si udělat svůj kontrolní rozbor PHM u akreditované laboratoře ještě před znovuotevřením čerpací stanice, provedl vizuální kontrolu předmětných pohonných hmot, která by upozornila prodávajícího na výskyt nečistot, zjištěných laboratorními rozborů), aby se utvrdil, že spotřebitelům tak budou prodávány PHM, které odpovídají jakostním požadavkům. Účastník řízení však neprovedl žádná kontrolní zjištění ani neučinil jiná preventivní opatření, přičemž věděl, že čerpací stanice byla cca 1 rok mimo provoz, což je dlouhá doba na to aby se spoléhal jen na subjekty provádějící servisní činnost za účelem znovu zprovoznění čerpací stanice, či dodavatele PHM a neprovedl sám vlastní kroky, aby se přesvědčil, že spotřebiteli bude prodávána kvalitní pohonná hmota. Objektivní odpovědnosti se nemůže účastník řízení zbavit ani vzhledem ke skutečnostem, popisovaných v doloženém písemném vyjádření. Nejedná se o úsilí účastníka řízení, ale o servisní činnost jeho smluvního partnera, společnosti ADAST Engineering s.r.o. před znovu otevřením čerpací stanice Břest.

Na základě výše uvedeného správní orgán shledal, že nebyl naplněn liberační důvod upravený v ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách.

Správní orgán taktéž hodnotil skutečnosti, které uvádí servisní společnost ADAST Engineering s.r. o. ve svém písemném vyjádření. Účastník řízení byl v rámci součinnosti vyzván mimo jiné k doložení objednávky prováděných servisních prací od společnosti ADAST Engineering s.r.o. před znovu otevřením

ČS Břest tj. před 1. 10. 2016 a předávacího protokolu provedených servisních prací. Proč nebyla objednávka servisních prací doložena, vyplývá z písemného vyjádření společnosti ADAST Engineering s.r.o., kdy servisní práce u společnosti byly objednány ze strany jednatele společnosti Tank ONO s.r.o., telefonicky v průběhu měsíce září 2016. Dále místo předávacích protokolů na provedené servisní práce před znovu otevřením čerpací stanice Břest dne 1. 10. 2016 bylo správnímu zasláno 6 servisních výkazů, které však vzhledem k datům uvedených na nich (13. 10., 14. 10. a 18. 10. 2016) neprokazují, že servisní činnost byla provedena před znovu otevřením ČS Břest dne 1. 10. 2016. Dále v písemném vyjádření účastník řízení uvádí, že veškeré servisní práce se musely provádět v koordinaci a kooperaci s dalšími servisními pracovníky jiných firem, kteří prováděli opravu technologie – rozvodů čištění nádrží na PHM atd. Dále v písemném vyjádření se uvádí, že v rámci interního šetření u společnosti Tank ONO s.r.o. bylo následně zjištěno, že jimi naskladněné zboží ve skladovacích nádržích na ČS ONO Břest při zprovoznění dne 1. 10. 2016 jsou svou kvalitou v pořádku dle laboratorních vzorků. Správnímu orgánu není známo, že by účastník řízení nebo servisní společnost prováděla nějaké laboratorní rozborů pohonných hmot před otevřením ČS Břest dne 1. 10. 2016, které by potvrzovaly, že pohonné hmoty jsou v pořádku, a že problém souvisí v rámci provedených servisních úkonů. V písemném vyjádření se dále uvádí „...při provádění servisních prací zapomněli provést u některých výdejních pistolí PHM tzv. PŘETOČENÍ...“ Tzn., že není jednoznačně prokázáno, že u předmětných pistolí, které souvisely s nádržemi s nevyhovujícími vzorky, nebylo provedeno přetočení. V podaných námitkách ze dne 2. 12. 2016 účastník řízení popisuje, jaká opatření učinil před znovu otevřením, zahájením provozu dne 1. 10. 2016 na ČS Břest (důkladné vyčištění podzemních nádrží autorizovanou a specializovanou společností PS REVISION s.r.o. na všechny prodávané produkty PHM, důkladná kontrola a oprava technologie podzemních nádrží a potrubních rozvodů. Nádrže na PHM byly autorizovanou a specializovanou firmou řádně vyčištěné a zrevidované, naskladněné PHM byly dovezené na ČS ONO Břest od renovovaných distributorů PHM jako Čepro a.s., UNIPETROL RPA s.r.o. a MOL Česká republika s.r.o., staré výdejní stojany na PHM zn. ADAST repasovány a zprovozněny servisními pracovníky spol. ADAST Engineering s.r.o., kteří po provedené opravě a revizi výdejních stojanů na PHM dne 30. 9. – 1. 10. 2016 povolili prodej...). Na základě všech výše uvedených skutečností vyplývá, že se na znovu otevření ČS Břest před 1. 10. 2016 podílelo více subjektů, které svou činností mohly zapříčinit zmiňované zjištěné odchylky nevyhovujících vzorků PHM (špatné vyčištění nádrží včetně potrubních rozvodů, dodání nekvalitní pohonných hmot již od svých dodavatelů prostřednictvím přepravců až neosazením výdejních pistolí filtračními sítky, či neprovedení tzv. přetočení), je však na účastníkovi řízení, aby vše překontroloval a uvedl do bezvadného stavu.

Doložené doklady účastníkem řízení, i přes doznání pochybení ze strany společnosti ADAST Engineering s.r.o. při servisním zásahu svých zaměstnanců, správní orgán nepřesvědčily o tom, že by účastník řízení vyvinul veškeré úsilí, aby byly naplněny liberační důvody. Pokud účastník řízení je jiného názoru, pak má možnost případnou škodu, které mu vznikla v souvislosti s jeho protiprávním jednáním vymáhat v rámci soukromoprávního sporu po svém smluvním partnerovi společnosti ADAST Engineering s.r.o. S ohledem na okolnosti daného případu – čerpací stanice byla rok mimo provoz – lze podle názoru správního orgánu po účastníkovi řízení požadovat, aby ověřil kvalitu pohonných hmot, resp. čistotu nádrží, potrubí a stojanů vlastním rozbořem vzorku odebraného po dokončení prací všech smluvních partnerů, kteří se na zprovoznění čerpací stanice podíleli. Rovněž tak lze podle názoru správního orgánu požadovat po účastníkovi řízení, aby před zahájením prodeje provedl vizuální kontrolu stojanů. Účastník řízení si měl být jako profesionál vědom, že se při opětovném zprovoznění čerpací stanice po roce odstávky můžou vyskytnout okolnosti a problémy, které negativně ovlivní kvalitu pohonných hmot a jejímu ověření měl věnovat

zvýšenou pozornost. To však účastník řízení neučinil a pouze se spolehnul, jak lze vyvodit z předložených vyjádření, na profesionalitu svých smluvních partnerů. Za těchto okolností se účastník řízení nemůže zprostit své odpovědnosti.

Skutečnosti uvedené v doložených dokladech správní orgán nevyhodnotil ve prospěch účastníka řízení a zůstal na svém hodnocení kritéria „Způsob spáchání správního deliktu“, kdy toto kritérium nevyhodnotil ve prospěch ani v neprospěch účastníka řízení, jelikož správním orgánem nebyly shledány přitěžující ani polehčující okolnosti.

V souvislosti s následkem protiprávního jednání správní orgán konstatuje, že zjištěnou odchylku lze zařadit mezi odchylku, která může vzniknout v důsledku nedbalosti. V této souvislosti správní orgán konstatuje, že vyšší obsah síry nad uvedenou hranici může signalizovat kontaminaci produktem s vyšším obsahem síry v důsledku provozní nekázně nebo neoprávněné manipulace s palivem.

Následek protiprávního jednání správní orgán vzal v úvahu v neprospěch účastníka řízení. Při své úvaze správní orgán vycházel z následujících skutečností.

Obsah síry byl postupně omezován z důvodu nežádoucích emisí oxidu siřičitého. Výraznější odchylka obsahu síry (cca nad 20 mg/kg) může kromě zvýšených emisí kyslíčnicku siřičitého znamenat riziko a poškození katalyzátorů a zařízení pro úpravu plynů. Zjištěná odchylka má sice vliv na chod motoru minimální, avšak mohlo by docházet k menší schopnosti akcelerace. Vzhled je hodnocen jako přítomnost volné vody a mechanických nečistot. Volná voda se v automobilovém benzínu v souvislosti s přídavkem etanolu prakticky nevyskytuje, ale pokud by byla přítomna, způsobuje nepravidelný chod motoru a při větším obsahu obvykle způsobí zastavení vozidla a nutnost vyčištění palivového systému. Mechanické nečistoty ve větším množství znamenají ucpání palivového filtru a přerušování dodávky paliva.

Spotřebitel očekává kvalitní výrobek zaručující jeho spokojenost, je však zcela odkázán na solidnost firmy a prakticky není schopen se bránit, neboť nemá možnost jakost pohonných hmot zkontrolovat. Pokud prodávající prodá nekvalitní výrobek, poškozuje tím spotřebitele, neboť kráčí jeho právo na výrobky prodávané v závazně stanovené jakosti. Případné následky se nemusí týkat pouze malého množství spotřebitelů (budeme-li brát obecně známé hledisko, že do jedné nádrže osobního automobilu lze natankovat přibližně 50 litrů pohonné hmoty).

Správní orgán se znovu zabýval přiměřeností uložené sankce s ohledem na účinnost dříve uložených sankcí. Po důkladné úvaze dospěl správní orgán k závěru, že pro naplnění represivního a zejména pak výchovného účinku sankce je třeba ji zvýšit. Během opětovného projednání případu správní orgán vyhodnotil výrazným způsobem k tíži účastníka řízení, že tento se dopustil porušení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách opakovaně, přičemž kromě pokuty uvedené v předchozím rozhodnutí (Příkaz sp. zn. 21/0430/14 uložena pokuta ve výši 350.000 Kč) vzal správní orgán nově v potaz i další sankce uložené v minulosti účastníku řízení. Účastníku řízení byla za uvedené porušení zákona uložena pokuta ve výši 80 000 Kč již Rozhodnutím č.j. 10/1491/10/11 ze dne 25. 10. 2010; dále byla účastníku řízení uložena ve výši 50 000 Kč Rozhodnutím č.j. 10/1675/10/11 ze dne 20. 12. 2010; dále pak byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 250 000 Kč Příkazem č.j. ČOI 119664/11/2000 ze dne 28. 11. 2011; dále pak byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 100 000 Kč Rozhodnutím č.j. 27/0716/12 ze dne 20. 5. 2012; dále pak byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 300 000 Kč Příkazem č.j. ČOI 57965/12/2400 ze dne 11. 5. 2012; dále pak byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 50 000 Kč Příkazem č.j. ČOI 1103/13/2500. Všechny shora uvedené pokuty byly účastníku řízení uloženy za porušení stejného ustanovení zákon o

pohonných hmotách. Účastník řízení se však z nich dostatečně nepoučil a porušení své povinnosti se znovu dopustil. Správní orgán věří, že sankce ve výši 500 000 Kč bude pro účastníka řízení natolik citelná, že jej motivuje k přijetí takových opatření, která do budoucna porušení zákona o pohonných hmotách **zabrání**. Správní orgán k tomu dodává, že se nejedná o jakési „znovusankcionování“ za předchozí správní delikt, ale je pouze zvažováno, zdali dříve uložená sankce byla dostatečná, aby se prodávající napříště zdržel deliktního jednání a současně dosti účinná, aby prodávajícího přiměla k přijetí adekvátních opatření vedoucích k odstranění nedostatků, včetně jejich příčin.

Na druhé straně vzal správní orgán v úvahu ve prospěch účastníka řízení okolnost, že účastník řízení přijal příslušná opatření k odstranění zjištěných nedostatků a řádně spolupracoval, veškeré doklady požadované správním orgánem byly z jeho strany vždy předloženy, což napomohlo efektivnímu průběhu kontroly.

Na základě vyhodnocení zákonných kritérií, přihlédnutím k okolnostem ve prospěch a v neprospěch účastníka řízení a úvahy správního orgánu, byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 500.000 Kč, tedy při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí uvedeného v ustanovení § 9 odst. 10 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kdy za správní delikt podle odst. 1 písm. b) může být uložena pokuta do 5 000 000 Kč. Na druhé straně však byla pokuta uložena v takové výši, aby byla znatelná v majetkové sféře účastníka řízení, tedy byla pro něho nikoliv zanedbatelná a tím plnila svou úlohu, na jedné straně funkci preventivní a výchovnou a na druhé straně funkci represivní. Dle uvážení správního orgánu je shora uvedená výše pokuty plně v souladu se zákonem, zcela odpovídá závažnosti správního deliktu i zásadě přiměřenosti používané ve správním řízení.

Správní orgán se rovněž zabýval tím, zda lze na základě nového posouzení věci (zejm. pak zevrubnější posouzení deliktní „minulosti“ účastníka řízení) po odvolání zvýšit uloženou pokutu. Ust. § 98 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. totiž navýšení sankce v odvolacím řízení zapovídá. Nicméně uvedené ustanovení zakazuje navýšení sankce odvolacím správnímu orgánu v rámci rozhodnutí o odvolání. Odvolací orgán by totiž tímto postupem mohl „trestat“ účastníka řízení za jeho odvolání, aniž by tento měl možnost podání řádného opravného prostředku. Pokud však o navýšení sankce na základě nového posouzení věci rozhodne správní orgán prvního stupně při novém projednání věci, zůstane účastníku řízení možnost podání řádného opravného prostředku zachována. K této problematice se vyjádřil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 6 Afs 169/2016 - 42 ze dne 1. 3. 2017, v němž mj. uvedl, že pokud správní orgán znovu posuzuje vinu i trest, je úvaha o korekci sankce v neprospěch účastníka řízení možná. V posuzovaném případě bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno jako celek a věc mu byla vrácena k novému projednání. Správní orgán prvního stupně přitom nově posuzoval odpovědnost účastníka řízení za zjištěné porušení zákona i okolnosti ovlivňující výši sankce.

Správní orgán při ukládání pokuty postupoval v souladu s právními předpisy, hodnotil všechna zákonná kritéria, vzal v potaz taktéž rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2004, sp. zn. 10 Ca 250/2003, publikován pod č. 560/2005 Sb., NSS, kde se městský soud podrobně zabýval úlohou postihu ve správním řízení, přičemž zdůraznil, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být pro něho nikoli zanedbatelný. Pokuta, která byla uložena na spodní hranici zákonného rozmezí, se pak správnímu orgánu nejeví jako excesivní, nýbrž jako adekvátní.

Povinnost uložit účastníkovi řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, nahradit náklady řízení paušální částkou je stanovena ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. V tomto řízení je tato zákonná podmínka bezpochyby splněna. Výše paušální částky nákladů řízení činí 1000,- Kč v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Z výše uvedených důvodů správní orgán nenašel důvody pro snížení pokuty a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce prostřednictvím níže podepsaného ředitele inspektorátu Jihomoravského a Zlínského se sídlem v Brně (k výše uvedené spisové značce). Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě, stává se rozhodnutí pravomocným. Nebudou-li pokuta a náklady řízení zaplacený do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním úřadem.

ředitel České obchodní inspekce

Mgr. Karel Havlíček

ředitel inspektorátu

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 62857/18/O100/3000/18/SvoŠte/Št
Sp. Zn. ČOI 147319/16/3000
COI0X011I4X2

Dne: 7. 9. 2018

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **Tank ONO, s.r.o.**, se sídlem Domažlická 674/160, 318 00 Plzeň-Skvrňany, IČO: 48365289, podaném proti rozhodnutí ředitele Inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského ze dne 12. 4. 2018, č. j. ČOI 147247/17/3000/R/N/II, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **500.000,- Kč** (slovy: pětsettisíckorunčeských) pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o PHM“), čímž měla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM, a kterým jí bylo dále uloženo podle ust. § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

I. Podle § 90 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád se napadené rozhodnutí mění tak, že se slova „pokuta ve výši 500.000,- Kč (slovy: pětsettisíckorunčeských)“ nahrazují slovy „pokuta ve výši 300.000,- (slovy: třístatisíckorunčeských)“ .

II. Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1100603017, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1100603017, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím správním orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a byly shledány důvody pro snížení uložené pokuty.

Rozhodnutím č. j. ČOI 43517/17/3000/R/N ze dne 5. 4. 2017 byla společnost Tank ONO, s.r.o., se sídlem Domažlická 674/160, 318 00 Plzeň – Skvrňany, IČO: 483 65 289 (dále jen „společnost“) viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM, jehož se měla dopustit tím, že dne 2. 10. 2016 na čerpací stanici ONO, Břest 38, 768 23, prodávala pohonnou hmotu (BA 95 Super, vzorek č. 283/30/16/V), která dle laboratorních zkoušek provedených společností SGS Czech Republic, s.r.o., Divize paliv a maziv, U Trati 42, 100 00 Praha 10, nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 2586/2016 ze dne 5. 10. 2016 bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 95 Super vzorek č. 283/30/16/V nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228 (2013), a to v ukazateli Síra, kdy zjištěná hodnota činila 22,9 mg/kg, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 13 mg/kg. Dále se společnost měla dopustit porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM tím, že prodávala pohonnou hmotu (BA 98 Super plus, vzorek č. 284/30/16/V), která dle laboratorních zkoušek provedených SGS Czech Republic, s.r.o., nevyhověla zvláštním právním předpisům. Na základě inspekční zprávy č. 2587/2016 ze dne 5. 10. 2016 bylo zjištěno a prokázáno, že pohonná hmota BA 98 Super plus, vzorek č. 284/30/16/V nevyhověla limitním hodnotám příslušné ČSN EN 228 (2013), a to v ukazateli Síra, kdy zjištěná hodnota činila 33,6 mg/kg, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má činit maximálně 13 mg/kg, a dále v ukazateli Vzhled, kdy zjištěná hodnota činila „nevyhovuje-nečistoty“, zatímco příslušná hodnota specifikace při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259 má mít ukazatel „vyhovuje“.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla společnosti uložena pokuta ve výši 350.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala společnost odvolání, na základě něhož odvolací orgán svým rozhodnutím ze dne 5. 10. 2017, č. j. ČOI 62653/17/O100/3000/17/SvoŠte/Št, prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání s tím, že by prvoinstanční orgán měl v dalším řízení vyzvat společnost, aby prokázala své tvrzení, že zjištěné odchylky v obsahu síry vznikly v důsledku neprofesionálního pochybení servisní společnosti ADAST Engineering, s.r.o. (dále jen „servisní společnost“) a v případě, že tak společnost učiní, měl by tuto skutečnost nikoli zanedbatelným způsobem zohlednit při stanovení výše pokuty. Dále měl prvoinstanční orgán blíže konkretizovat svou úvahu, při níž dospěl k závěru, že v daném případě nebyl naplněn liberační důvod upravený v ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM.

V dalším řízení vydal prvoinstanční orgán rozhodnutí č. j. ČOI 147247/17/3000/R/N/II, kterým společnosti uložil za shora popsané protiprávní jednání pokutu ve výši 500.000,- Kč.

Proti rozhodnutí se společnost opět odvolala. V odvolání uvádí, že prvoinstanční orgán dospěl k nesprávným právním závěrům, minimálně pokud jde o naplnění liberačního důvodu ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM. Společnost napadá závěr prvoinstančního orgánu, že nebyly splněny podmínky liberace, když společnost nemůže spoléhat na profesionalitu svých dodavatelů – v tomto případě konkrétně společnosti provádějící znovuzprovoznění výdejních stojanů. Takový závěr však není správný. Společnost je profesionálem v oblasti nákupu a prodeje pohonných hmot, nikoli odborníkem na opravy zařízení čerpacích stanic. Proto si na tuto odbornou činnost najala společnost, která se na uvedenou problematiku specializuje a zabývá se jí. Společnost je názoru, že objektivně nemohla udělat více, než si objednat a zaplatit služby profesionálů v dané oblasti. Pokud prvostupňový orgán dospěl k opačným závěrům, postupoval v rozporu s ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM; jeho výklad obsažený v rozhodnutí by učinil ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM neaplikovatelným.

Společnost dále napadá nesprávná skutková zjištění spočívající minimálně v tom, že není pravdou, že dodala na trh 2.344 litrů BA 95 Super a 398 litrů BA 98 Super plus. Z rozhodnutí není ani zřejmé, jak prvostupňový orgán k těmto závěrům dospěl. Rozhodnutí je tedy rovněž nepřezkoumatelné. Skutečnost je taková, že bylo prodáno pouze 814,97 litrů BA 95 Super a 33,37 BA Super plus, tj. několikanásobně méně, než je odvolateli kladeno za vinu. Nelze ani souhlasit s konstatováním, že servisní výkazy s ohledem na data, jimiž jsou opatřeny, neprokazují, že servis výdejních stojanů byl proveden před zprovozněním čerpací stanice. Toto tvrzení je zcela vytržené z kontextu. Jednak v samotných výkazech je uvedeno, že se jedná o opravu VS před spuštěním stanice. To koresponduje s vyjádřením společnosti ADAST Engineering s.r.o., z něhož jednoznačně plyne, že práce byly provedeny před zahájením prodeje. Opačná skutková zjištění jsou tedy nesprávná a nelogická. Z důvodu opatrnosti společnost doplňuje, že data na výkazech určují dny, kdy byly vyhotoveny samotné výkazy ve smyslu listin, nikoli provedeny příslušné práce.

Společnost též konstatuje, že uložená sankce je nezákonná a nepřiměřeně vysoká. Prvoinstanční orgán nově uložil společnosti pokutu o 150.000,- Kč vyšší než v případě prvního následně zrušeného rozhodnutí, a to za nezměněného skutkového stavu. Správní orgán totiž nezjistil žádné nové skutečnosti, které by odvolatel netvrdil a neprokazoval již v případě prvního rozhodnutí. Pokuta je tak projevem svévole a je uložena v rozporu se zásadami pro ukládání sankcí ve správním řízení, tj. nezákonně. V této souvislosti opětovně připomíná nesprávně zjištěný skutkový stav, pokud jde o množství prodané PHM jakožto o jedno z hledisek pro stanovení výše pokuty, důsledkem čehož lze pokutu označit za nezákonnou.

Závěrem navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu orgánu k novému projednání. Dále uvádí, že odvolání blíže odůvodní a rozvede ve lhůtě do deseti dnů.

V doplnění odvolání ze dne 29. 4. 2018, v němž úvodem rekapituluje skutkový stav a připomíná, že důvodem závadnosti odebraných vzorků byla pochybení servisní společnosti, které na základě reklamace zjistila právě tato společnost.

Za podstatu celého řízení označuje otázku naplnění liberačního důvodu upraveného v ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM. Připomíná, že jí je znám princip spočívající v objektivní odpovědnosti prodávajícího za kvalitu prodávaných pohonných hmot. Současně však nelze

opomenout již zmíněný liberační důvod. Poukazuje na jádro vypořádání se prvostupňového orgánu s liberačním důvodem obsažené na str. 8 a 9 rozhodnutí, v němž je mj. uvedeno, že lze požadovat po společnosti, aby před zahájením prodeje provedla vlastní vizuální kontrolu stojanů; společnost jako profesionál by si měla být vědoma, že při opětovném zprovoznění čerpací stanice po roce odstávky se můžou vyskytnout okolnosti a problémy, které negativně ovlivní kvalitu pohonných hmot a jejímu ověření měl věnovat zvýšenou pozornost. To však neprovedla a pouze se spolehla na profesionalitu smluvních partnerů. Za těchto okolností se dle prvoinstančního orgánu společnost nemůže zprostit své odpovědnosti. Společnost k tomu uvádí, že jak, kdy a na základě čeho dospěl prvoinstanční orgán k závěru, že společnost neprovedla vlastní vizuální kontrolu stojanů před zahájením prodeje, není z rozhodnutí zřejmé. Toto je tedy rovněž důvodem jeho nepřezkoumatelnosti. Nadto se jedná o zjištění vadné. Společnost zastoupena svým zaměstnancem [REDAKCE] – vedoucím čerpací stanice – kontrolu samozřejmě provedla, nicméně s ohledem na složitost zařízení mohl pouze odborník v dané oblasti rozpoznat, zda práce byla provedena řádně. Pokud na tuto skutečnost společnost doposud nepoukazovala, ničeho to nemění na povinnosti správního orgánu opřít své závěry v souladu se zásadou vyšetřovací o konkrétní důkazy. Nedoložené domněnky jsou projevem svévole a nelze je přezkoumat. Nadto až do tohoto okamžiku společnost ani neměla důvod na vlastní kontrolní činnost poukazovat, když doložila, že veškerá kontrola a odborná práce byla provedena cestou specializovaných osob, tj. fakticky prostřednictvím důkazů „vyšší síly“. Jako důkaz navrhuje výslech pana [REDAKCE]

Co se týká profesionality společnosti, zdůrazňuje, že v souladu s předmětem podnikání je odborníkem pouze a výhradně v oblasti nákupu a prodeje čerpacích hmot, nikoli v opravách technicky složitých zařízení – výdejních stojanů na PHM. Tyto dvě zcela odlišné oblasti nelze slučovat do jedné. V souladu s touto skutečností postupovala společnost maximálně profesionálně a najala si na nezbytné odborné práce, k jejichž provedení není objektivně způsobilá, specialisty z příslušných oborů. Víc ostatně učinit nemohla. Lze předpokládat, že pokud by předmětnou činnost provedla sama, bylo by jí naopak ze strany správního orgánu přičteno k tíži, že si musela být vědoma, že nedisponuje potřebnými znalostmi a měla si tyto práce zajistit prostřednictvím k tomu specializovaných osob. Jedná se tedy o argumentaci v kruhu. Stručně shrnuto, společnost i byla jako profesionál v oblasti nákupu a prodeje PHM vědoma, že před spuštěním čerpací stanice je nezbytné provést odborné práce, k nimž není kvalitativně nadaná; najala si tedy a zaplatila odborníky, kteří se danou problematikou zabývají.

Společnosti je známa rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, která uzavřela, že pro naplnění liberačního důvodu nepostačuje pouhé spolehnutí se na kontrolu prováděnou dodavatelem (rozs. Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2016, sp. zn. 10 As 167/2015), jímž je však myšleno výhradně spolehnutí se na dodavatele pohonných hmot. Dodané pohonné hmoty však byly bez vad, jak doložily výsledky zkušební laboratoře MND a.s.; ke znečištění pohonných hmot došlo v důsledku výše popsaného a důkazně doloženého jednání společnosti Adast Engineering, s.r.o. Tato společnost je sice též dodavatelem služeb, je však třeba rozlišovat mezi dodávkou pohonných hmot, jejichž kvalitu si objednatel může snadno ověřit uskutečněním kontroly u nezávislé zkušební laboratoře, a provedením specializovaných prací, které si odvolatel objednal a nechal na čerpací stanici provést právě za účelem toho, aby dostal své povinnosti prodávat bezvadné pohonné hmoty. Tímto krokem fakticky vynaložil veškeré spravedlivě požadované úsilí, aby dostal své zákonné povinnosti. Jinak než cestou dodavatele ostatně tyto práce (repasi a čištění stojanů) ani provést nemohl. Sama společnost totiž objektivně nemůže disponovat veškerými znalostmi, které se např. byt' i jen okrajem dotýkají její podnikatelské činnosti. Lze však souhlasit s tím, že je její povinností rozpoznat, kde už daná činnost překračuje meze jejích schopností a pokud tomu tak je, pak si na danou

službu sjednat odborníka, který je specialistou v konkrétním oboru. Přesně tímto způsobem společnost postupovala. Po skončení práce najatých odborníků společnost samozřejmě provedla vlastní vizuální kontrolu, při které nezjistila žádné pochybení. Je však odborníkem v oblasti nákupu a prodeje pohonných hmot, objektivně tedy nemohla přistoupit např. k rozebrání výdejních stojanů a k provedení jejich kontroly. Víc, než si najmout specializovanou společnost zabývající se danou problematikou, učinit nemohla. Současně výše uvedená činnost je fakticky činností účastníka řízení. Byl to on, kdo si najal odborné osoby, zadal jim činnost a za služby uhradil jejich odměnu. Zamítavé stanovisko prvostupňového orgánu ve vztahu k liberačnímu důvodu obsažené v rozhodnutí tak lze označit za vadné a jeho výklad ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM vede ke zřejmé obsolentnosti tohoto ustanovení.

Společnost dále cituje podmínky liberace podle § 10 odst. 1 zákona o PHM uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2016, sp. zn. 10 As 167/2015, přičemž má za to, že všem těmto podmínkám vyhověla. Před zahájením provozu čerpací stanice vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila, když krátce před otevřením čerpací stanice provedla (nechal provést) veškerá nezbytná opatření vedoucí k zamezení prodeje závadných pohonných hmot. Více objektivně učinit nemohla, když ničeho dalšího již na trhu služeb ani není k dispozici. Následně rovněž provedla kontroly svým zaměstnancem, limity takové kontroly jsou však zřejmé.

Společnost tedy postupovala tak, aby jí prodávané pohonné hmoty vyhovovaly všem kladeným požadavkům, kdy za tímto účelem rovněž poptala a nechala provést odborné práce spočívající v repasi a čištění stojanů. Jedná se o práce na odborné úrovni, prováděné specializovanou společností, jejichž účelem bylo právě zabránit znečištění pohonných hmot. Pokud prvostupňový orgán dospěl k opačným závěrům, postupoval v rozporu s ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM. Výklad obsažený v napadeném rozhodnutí by učinil citované ustanovení fakticky neaplikovatelným.

V doplnění odvolání se společnost rovněž zmiňuje o nesprávných skutkových zjištěních, pokud jde o množství dodané PHM a termín provedení repase výdejních stojanů a znovu připomíná skutečnosti uvedené v této souvislosti již v odvolání s tím, že konstatování prvostupňového orgánu, že servisní výkazy s ohledem na data, jimiž jsou opatřeny, neprokazují, že servis výdejních stojanů byl proveden před zprovoznění čerpací stanice, je v extrémním rozporu s obsahem spisu. Zmiňuje rovněž, že samozřejmě provedla vlastní kontrolu provedených prací, která má však své limity. Není jí tedy zřejmé, na základě čeho prvostupňový orgán dospěl k opačnému (a chybnému) závěru.

Společnost dále poukazuje na nezákonnost uložené sankce. V prvním rozhodnutí v této věci uložil prvostupňový orgán pokutu ve výši 350.000,- Kč, po zrušení rozhodnutí v odvolacím řízení po novém projednání věci vyměřil pokutu o 150.000,- Kč vyšší, byť nedospěl k žádným novým skutkovým zjištěním. Svůj postup mj. opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, sp. zn. 6 Afs 169/2016, z něhož vzal v potaz pouze právní větu rozsudku, aniž by zkoumal jeho odůvodnění, v němž je jasně uvedeno, že v novém řízení byla doplněna skutková zjištění. V nyní projednávané věci tomu tak však není. Odkaz na uvedený rozsudek tak není v této věci příslušný.

Nově vzal prvostupňový orgán v potaz pouze sankce uložené v minulosti, a to v letech 2010 – 2010, tj. více než pět let staré, přičemž všechny tyto sankce byly správnímu orgánu známy již v době vydání prvního rozhodnutí. Navýšením sankce byla porušena jednak zásada, že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře ve smyslu ust. § 2 odst. 3 správního řádu, a jednak zásada, že správní orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných

případů nevznikaly nedůvodné rozdíly ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Jestliže totiž nedošlo k novým skutkovým zjištěním v neprospěch pachatele, byla na jeho straně přítomna objektivní dobrá víra v to, že mu nebude uložena vyšší sankce. K okolnostem případu ve vztahu k ukládání sankce správní orgán totiž již jednou přihlédl a zvážil všechny rozhodné okolnosti. Ostatně odvolatel si byl vědom pravdivosti svých tvrzení a s tímto vědomím podával opravný prostředek; byla to jedna z rozhodných úvah pro jeho podání či nepodání. Pokud jde o druhou z uvedených zásad, správní orgán v této konkrétní jedné věci postupoval tak, že mezi prvním a druhým rozhodnutím založil nedůvodný rozdíl. Nadto mezi odbornou veřejností i nadále přetrvává polemika ohledně zásady zákazu reformace in peius při správním trestání, kdy se její část domnívá, že by měla být aplikována na celé správní řízení, tj. rovněž na případy zrušení rozhodnutí po podaném odvolání. Prvostupňový orgán by tedy měl postupovat spíše opatrně. Celý postup prvostupňového orgánu ve vztahu k výši pokuty lze označit za projev libovůle mající znaky trestání účastníka řízení za to, že využil zákonného opravného prostředku, jemuž nadto bylo vyhověno a směřuje s ohledem na aktuální skutkový stav projednávané věci ke krácení zákonných práv odvolatele, když mu do značné míry upírá možnost obrany cestou podání odvolání.

Rozhodnutí je pro odvolatele současně nepředvídatelné; správní orgán neměl jediný (nový) důvod ke zvýšení uložené sankce o 150.000,- Kč. Rovněž bylo porušeno odvolatelovo ústavně zaručené právo na spravedlivý proces.

Dále sankce neodpovídá množství skutečně prodané vadné PHM.

Prvoinstanční orgán neshledal důvody pro to, aby v autoremeduře ve smyslu § 87 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) odvolání vyhověl. Předávacím dopisem ze dne 9. 5. 2018 proto předal spisový materiál odvolacímu orgánu k dalšímu řízení s tím, že doporučuje, aby odvolací orgán odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Rozhodnutí bylo společnosti doručeno dne 16. 4. 2018, odvolání společnosti bylo dodáno do datové schránky prvoinstančního orgánu dne 27. 4. 2018. Odvolání tak bylo podáno včas a osobou oprávněnou. Dále ho proto odvolací orgán přezkoumával podle § 89 odst. 2 správního řádu.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k následujícím závěrům.

Dle ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM lze pohonné hmoty prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona.

Z úředního záznamu ze dne 2. 10. 2016, identifikační kód 301610020009601, z úředního záznamu ze dne 5. 10. 2016, identifikační kód 301610050009601, a z protokolu o kontrole ze dne 7. 11. 2016, identifikační kód 301610020009610, včetně jejich příloh vyplývá, že laboratorním rozbořem vzorku pohonné hmoty BA SUPER 95 (Natural 95), odebraného dne 2. 10. 2016 na čerpací stanici ONO, Břest 38, Břest, 76823, provozované společností, bylo zjištěno, že uvedený vzorek nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013) v ukazateli jakosti – síra, když zjištěná hodnota činila 22,9 mg/kg, zatímco maximální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření činí 13 mg/kg. Dále bylo laboratorním rozbořem vzorku pohonné hmoty BA SUPER 98 plus (Natural 98) zjištěno, že tento vzorek

nevyhověl limitním hodnotám ČSN EN 228 (2013) v ukazateli jakosti – síra, když zjištěná hodnota činila 33,6 mg/kg, a dále v ukazateli vzhled byl zjištěn obsah nečistot. Proti kontrolnímu protokolu společnost vznesla námitky, v nichž však tato skutková zjištění nezpochybňovala, pouze poukazyvala na to, že ke kontaminaci vydávaných PHM mechanickými nečistotami a sírou došlo v důsledku neprofesionálního pochybení pracovníků servisní společnosti, kteří neprovedli přetočení pohonných hmot, tedy odčerpání většího množství pohonných hmot z každé výdejní pistole na výdejním stojanu před uvedením čerpací stanice do zkušebního provozu. Dále servisní pracovníci při výměně hadic a výdejních pistolí u jednotlivých produktů BA NATURAL 95 a 98 neosadili výdejní pistole mechanickými sítky pro záchyt případných mechanických nečistot. Uvedená zjištění společnost nijak nezpochybňovala ani v průběhu prvoinstančního správního řízení navazujícího na tuto kontrolu. Není tedy pochyb o tom, že pohonné hmoty BA 95 SUPER a BA 98 SUPER plus prodávané společností na uvedené čerpací stanici nesplňovaly požadavky na jakost a složení stanovené českou technickou normou.

Ve vztahu ke skutkovým zjištěním společnost napadá tvrzení prvostupňového orgánu, že společnost dodala na trh 2.344 litrů BA 95 Super a 398 litrů BA 98 Super plus. Jednak není z rozhodnutí zřejmé, jak k těmto závěrům prvoinstanční orgán dospěl, a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, a jednak konstatuje, že bylo prodáno pouze 814,97 litrů BA 95 Super a 33,37 BA 98 Super plus; nedopustila se tedy vytýkaného pochybení v takovém rozsahu, jak je jí kladeno za vinu, což má dopad i na posouzení výše uložené pokuty. K doložení svého tvrzení přikládá výpis denních sestav prodeje PHM.

Odvolací orgán k tomu uvádí, že prvostupňové rozhodnutí skutečně neobjasňuje, jak bylo zjištěno množství prodaných vadných PHM. Tento údaj však byl uveden již v úředním záznamu o kontrole společnosti provedené dne 5. 10. 2016, z něhož vyplývá, že byl stanoven na základě dokladů předložených společností při kontrole, které jsou přílohou tohoto úředního záznamu (dodací nákladní list ze dne 28. 9. 2016, stáčecí list ze dne 29. 9. 2016, výpis stavu zásob PH ze dne 5. 10. 2016). S obsahem úředního záznamu se společnost mohla řádně seznámit, neboť jí byl doručen jakožto příloha kontrolního protokolu ze dne 7. 11. 2016, námitky proti uvedenému množství prodaných PHM žádné nepodala, nerozporovala tento údaj ani v odvolání proti prvnímu rozhodnutí prvostupňovému orgánu, v němž byl rovněž uveden. Bylo tak možno usuzovat, že společnosti je zřejmé, na základě čeho bylo množství prodaných vadných PHM stanoven.

Každopádně odvolací orgán v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení, dle níž se správní řízení posuzuje v zásadě jako jeden celek, takže dílčí vady rozhodnutí I. stupně lze zpravidla odstranit v odvolacím řízení (viz např. rozs. Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 7 As 72/2006, 1 Afs 88/2009 apod. – dostupné na www.nssoud.cz) konstatuje, že z podkladů předložených společností při kontrole dne 5. 10. 2016 vyplývá, že před otevřením čerpací stanice bylo společnosti dodáno 17.980 litrů BA 95 Super a dne 5. 10. 2016 v nádrži č. 3 bylo 15.636 litrů této PHM, tj. do 5. 10. 2016 (tedy nikoli do 2. 10. 2016, jak je nesprávně uvedeno v úředním záznamu) bylo prodáno 2.344 litrů této pohonné hmoty. BA 98 Super plus bylo společnosti dodáno 12.022 litrů a dne 5. 10. 2016 bylo v nádrži č. 1 této pohonné hmoty 11.624 litrů, do tohoto dne tak bylo prodáno 398 litrů této pohonné hmoty. Z průběhu správního řízení i podkladů rozhodnutí je však patrné, že relevantní je množství vadné PHM prodané do kontroly provedené dne 2. 10. 2016, nikoli až do 5. 10. 2016, přičemž toto lze zjistit z výpisu denních sestav prodeje PHM přiložených společností k odvolání, z nichž vyplývá, že od 1. 10. 2016 9:32 hod do 3. 10. 2016 6:56 hod skutečně bylo prodáno cca 814,97 litrů BA 95 Super a 33,37 BA 98 Super plus, jak uvádí společnost ve svém odvolání. Lze tedy přisvědčit odvolací námitce společnosti, že při stanovení výše pokuty

nelze přihlídnout k množství prodané PHM zohledněné prvostupňovým orgánem, tedy 2.344 litrů BA 95 Super a 398 litrů BA 98 Super plus.

Odvolací orgán rovněž shledal důvodnou odvolací námitku, již společnost napadá tvrzení prvoinstančního orgánu, že servisní výkazy s ohledem na data, jimiž jsou opatřeny, neprokazují, že servis výdejních stojanů byl proveden před zprovozněním čerpací stanice s tím, že data na výkazech určují dny, kdy byly vyhotoveny samotné výkazy, nikoli kdy byly provedeny příslušné práce.

Prvostupňový orgán v návaznosti na předchozí rozhodnutí odvolacího orgánu vyzval společnost k doložení jejích tvrzení ohledně pochybení servisní společnosti při zprovoznění výdejních stojanů na předmětné čerpací stanici. Společnost předložila vyjádření společnosti ADAST Engineering ze dne 26. 10. 2017, servisní výkazy o provedení servisních prací touto společností a fakturu č. FVP1700259 za „zprovoznění technologie na ČS Tank ONO Břest před prvním spuštěním“ vystavenou dne 31. 10. 2016 servisní společností. Společnost ADAST Engineering ve svém vyjádření uvádí, že při provádění servisních prací náročných zejména z důvodu špatného technického stavu výdejních stojanů a jejich značného stáří a krátkou dobou na jejich provedení pochybila tím, že pracovníci této společnosti neosadili výdejní pistole při jejich výměně filtračními sítky, a že u některých výdejních pistolí zapomněli provést tzv. přetočení, při němž je z každé výdejní pistole na stojanu odebráno cca 1-200 litrů PHM, aby se vyplavily případné nečistoty z potrubních rozvodů vedoucích ze skladových nádrží PHM k výdejním stojanům. Skladové nádrže a příslušné potrubí vedoucí od těchto nádrží k výdejním stojanům bylo dříve naplněno směsnou motorovou naftou MN 30, kdy biosložka obsažená v této směsné naftě obsahuje takové komponenty, a to včetně síry, které následně po odstavení z provozu znečišťují další PHM. Odvolací orgán se na rozdíl od prvostupňového orgánu domnívá, že přiložené servisní výkazy ze dne 13. 10. 2016 se skutečně týkají prací provedených servisní společností před zprovozněním čerpací stanice, a že data na výkazech určují dny, kdy výkazy byly vyhotoveny. Tomuto závěru nasvědčuje zejména to, že v části výkazů označené „Popis práce“ je konstatováno „Oprava VS před spuštěním čerpací stanice“, zatímco datum 13. 10. 2016 je vždy v záhlaví a v samotném závěru servisního výkazu u podpisových doložek, tedy nikoli v souvislosti s popisem práce. Skutečnost, že servisní společnost provedla práce na výdejních stojanech v předmětné čerpací stanici před jejím zprovozněním, potvrzuje i obsah vyjádření servisní společnosti, přiložená faktura a konzistentní vyjádření společnosti Tank ONO s.r.o. v tomto směru, a to již od počátku, tedy počínaje jejími námitkami proti kontrolnímu protokolu. Odvolací orgán proto nepřisvědčil konstatování prvostupňového orgánu, že servisní výkazy s ohledem na data, jimiž jsou opatřeny, neprokazují, že servis výdejních stojanů byl proveden před zprovozněním čerpací stanice.

Na základě uvedených podkladů lze dle názoru odvolacího orgánu považovat za prokázané, že servisní společnost při provádění prací pochybila, přičemž toto pochybení mohlo způsobit zjištěné vady PHM. Tomu nasvědčují i společností předložené protokoly o zkoušce BA NATURAL 95 (vzorek č. 5605/16) a BA NATURAL 98 (vzorek č. 5606/16), oba ze dne 6. 10. 2016, vystavené akreditovanou zkušební laboratoří MND a.s., kterými společnost dokládala své tvrzení, že vzorky PHM, které měly být společností odebrány dne 5. 10. 2016 přímo z podzemních nádrží, v ukazatelích obsah síry a obsah mechanických nečistot vyhověly požadovaným parametrům, z čehož lze usuzovat, že jak dodané pohonné hmoty, tak práce spočívající v čištění a revizi nádrží byly bez závad. Byť nelze vyloučit, že zjištěné vady PHM mohly být důsledkem i jiných skutečností, vzhledem k vysoké pravděpodobnosti, že na jejich vznik mělo značný podíl pochybení servisní společnosti a s ohledem na zásadu in dubio pro reo, tedy v pochybnostech ve prospěch obviněného, má odvolací orgán na rozdíl od

prvoinstančního orgánu za to, že při stanovení výše pokuty je třeba ve prospěch společnosti zohlednit, že ke zjištěným vadám došlo minimálně zčásti pochybením servisní společnosti, která se k tomuto pochybení přihlásila.

Odvolací orgán však neshledal důvodnou námitku společnosti, že v napadeném rozhodnutí není správně posouzeno naplnění liberačního důvodu dle ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM. Společnost spatřuje naplnění tohoto důvodu v tom, že si najala odborníky na to, aby provedli čištění a revizi nádrží a repasi a řádné znovuzprovoznění všech výdejních stojanů, což též dokládá příslušnými fakturami vystavenými dodavateli těchto prací, doklady o provedení prací apod.

Odvolací orgán ve shodě s prvoinstančním orgánem, který v návaznosti na první odvolací rozhodnutí doplnil své úvahy ohledně naplnění liberačního důvodu společností, dospěl k závěru, že v posuzovaném případě liberační důvod naplněn není. Především je třeba připomenout, že odpovědnost osoby prodávající pohonnou hmotu za její jakost a složení ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o PHM je odpovědností objektivní, tzn., že k vyvození odpovědnosti pachatele deliktu postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě. Prodávající jakožto profesionál by měl ve smyslu platné právní úpravy garantovat složení a jakost prodávaných PHM, a to tím spíše, že není v možnostech běžného spotřebitele jakost jím kupovaných pohonných hmot posoudit.

Východiskem této úpravy je veřejný zájem na ochraně zákonem o ochraně spotřebitele zvláště chráněných zájmů, především života, zdraví a majetku spotřebitelů v jejich vztazích s podnikateli – profesionály, kteří ze své činnosti obvykle mají majetkový prospěch, takže je přiměřené vztáhnout na podnikatele přísnější typ odpovědnosti, a to i ve vztahu k jeho zaměstnanci či třetí osobě. Ošetření rizika spojeného s případným porušením povinností ze strany třetích subjektů je pak věcí smluvního vztahu mezi prodávajícím a tímto subjektem; v případě škody způsobené porušením povinností ze strany takového subjektu nic nebrání účastníku řízení domáhat se její náhrady soukromoprávní cestou. Je pouze na podnikateli, aby s vědomím své odpovědnosti věnoval patřičnou pozornost výběru subjektu, jemuž svěří provedení činností potřebných k zajištění jeho podnikání. V případě, že tak neučiní, musí nést následky s tím spojené.

Výše uvedený závěr je zcela v souladu s konstantní judikaturou, dle níž „... odpovědnosti za správní delikt v oboru práva veřejného se nelze zásadně vyhnout poukazem na smluvní ujednání mezi účastníky soukromoprávního (obchodního) vztahu a na porušení smluvních povinností ze strany druhého účastníka uzavřené smlouvy“ (srov. rozs. NSS ze dne 20. 10. 2016 č. j. 3 As 205/2015).

Je pravdou, že objektivní odpovědnost zakotvená v zákoně o PHM není odpovědností absolutní, jak vyplývá z ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM zakotvujícího liberační důvod („Právník osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností zabránila.“).

Takto úzce vymezený liberační důvod z přísné objektivní odpovědnosti odpovídá závažnosti případných následků porušení povinností podnikatelů a nasvědčuje tomu, že možnost zprostit se odpovědnosti za správní delikt dle zákona o PHM by měla být spíše výjimečná. Je věcí podnikatele, aby při své podnikatelské činnosti nastavil poměry tak, aby mu umožňovaly plnit jeho právní povinnosti, a to i tehdy, jedná-li za něj jeho pracovníci či dodávají-li mu plnění třetí osoby. Odpovědnosti není možné se zprostit pouhým poukazem na to, že se porušení povinností upravené v zákoně o PHM dopustil zaměstnanec prodávajícího nebo třetí osoba. Podle názoru odvolacího orgánu je třeba ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM

vykládat tak, že odpovědnost za správní delikt nevznikne, pokud všechny dotčené osoby jednající za podnikatele dělaly vše pro to, aby k porušení právní povinnosti nedošlo. Liberace se pak uplatní tehdy, kdy i přes veškeré takové úsilí vynakládané relevantními osobami jednajícími za podnikatele k porušení povinnosti dojde.

Za naplnění liberačního důvodu nelze dle názoru odvolacího orgánu považovat to, že společnost si nechala odborné práce související se znovuzprovozněním čerpací stanice, tedy čištění a revizi nádrží a repasi a řádné zprovoznění všech výdejních, provést k tomu oprávněnými specializovanými společnostmi; to je třeba považovat za postup zcela nezbytný k tomu, aby společnost, která sama v těchto činnostech neměla potřebnou odbornou způsobilost, zajistila řádné zprovoznění čerpací stanice. Liberační důvod by mohl být naplněn např. v případě, že by společnost před zahájením prodeje nechala provést kontrolu složení a jakosti jí prodávaných pohonných hmot u akreditované zkušební laboratoře, jak konstatuje i prvostupňový orgán. Ze všech vyjádření společnosti však vyplývá, že se společnost spolehla na odbornost smluvních partnerů, aniž by výsledek jejich prací přes spuštění prodeje ověřila prověřením vzorků v laboratoři, přestože sama v odvolání konstatuje, že kvalitu pohonných hmot si může snadno ověřit uskutečněním kontroly u nezávislé zkušební laboratoře. Takový postup společnosti dle názoru odvolacího orgánu, jakož i konstantní judikatury (srov. např. rozs. NSS č. j. 4 As 123/2014 ze dne 19. 9. 2014) zjevně za vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, aby dotýčný subjekt porušení povinnosti zabránil, považovat nelze. Opačný závěr nejenže by popíral samotnou podstatu institutu objektivní odpovědnosti, ale vedl by též k nepřijatelnému zneužívání ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM pro beztestné poškozování spotřebitele v důsledku pochybení třetích osob. Nastolení takového stavu, kdy se protiprávní jednání, které poškozuje spotřebitele, stává nepostižitelným, jistě zákonodárce v úmyslu neměl. Odvolací orgán souhlasí s prvostupňovým orgánem, že s ohledem na to, že čerpací stanice byla rok mimo provoz, lze po společnosti požadovat, aby ověřila kvalitu pohonných hmot, resp. čistotu nádrží, potrubí a stojanů rozborem vzorku odebraného po dokončení prací všech smluvních partnerů, kteří se na zprovoznění čerpací stanice podíleli či jiným vhodným způsobem.

Uvedené závěry jsou plně v souladu s rozsudkem NSS ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 167/2015-35, který mj. stanoví podmínky liberace připomínané společností v odvolání – z vyjádření společnosti vyplývá, že kontrolu jakosti a složení prodávaných pohonných hmot před spuštěním prodeje nenechala provést, spolehla se na kontrolu prováděnou dodavatelem prací, na tomto nic nemění skutečnost, že žádný právní předpis nestanoví prodejcem pohonných hmot provádět kontroly s tím, že roli nehrají ani případné náklady vyžadované pro provádění kontrol, přičemž provozovatelé čerpacích stanic mají možnost volby, jaká opatření mají provést k zamezení prodeje závadných pohonných hmot. Rovněž lze připomenout rozs. Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 5. 2014, č. j. 10 A 6/2014-28 (proti němuž byla kasační stížnost prodávajícího rozsudkem NSS ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014 – 33 zamítnuta), v němž krajský soud mj. konstatuje, že „*Námitce, v níž se žalobce dovolával liberačního důvodu ve smyslu § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, spočívajícího v tom, že spoléhá na řádný postup dodavatele a přepravce pohonných hmot a sám dodržuje technologickou a provozní kázeň při přečerpávání pohonných hmot, krajský soud nepřisvědčil, neboť shora uvedený postup žalobce nepředstavuje zákonem požadované veškeré úsilí, které po žalobci lze požadovat k předcházení porušení zákonné povinnosti. Krajský soud se ztotožnil se žalovanou, že je vhodné při prodeji pohonných hmot provádět průběžné kontroly, prostřednictvím nichž by měl prodejce možnost se ujistit, že jím prodávané pohonné hmoty dosahují stanovené jakosti....Bez ohledu na to, jakou důvěru chová žalobce k výrobci či přepravci pohonných hmot, je nepochybně v jeho možnostech, aby samostatně zjišťoval kvalitu pohonných hmot, které prodává“.*

Na rozdíl od společnosti odvolací orgán nepovažuje za podstatné, že konstantní judikatura se týká spolehnutí se na dodavatele pohonných hmot a nikoli dodavatele prací souvisejících se znovuzprovozněním čerpací stanice (zde čištění a revize nádrží a repase a znovuzprovoznění výdejních stojanů); v obou případech se jedná o třetí smluvní stranu, která prodávajícímu poskytuje určité plnění nezbytné k tomu, aby prodávající mohl provozovat svou podnikatelskou činnost, přičemž podstata judikatorních závěrů v této souvislosti spočívá v tom, že prodávající se nemůže zprostit své odpovědnosti za případné pochybení s poukazem na to, že pochybení se dopustila tato třetí smluvní strana, přičemž prodávající spoléhal na kvalitu jejího plnění a sám nepodnikl možné kroky k tomu, aby toto pochybení včas odhalil a učinil kroky k jeho nápravě. Lze jistě souhlasit s tím, že společnost, která není odborníkem na předmětné práce, samotnou vizuální kontrolou neodhalí případné závady v provedení těchto prací. Ze skutkových zjištění však vyplývá, že tyto závady měly dopad na složení prodáváných PHM. Je tedy zřejmé, že pokud by společnost nechala provést kontrolu a složení PHM u nezávislé zkušební laboratoře, což sama ve svém odvolání označuje za snadné, zjistila by, že PHM předepsaným požadavkům neodpovídá. Následně by stejně jako po kontrole provedené Českou obchodní inspekcí mohla kontrolou servisní činnosti výdejních stojanů zjistit pochybení ze strany společnosti Adast Engineering, s.r.o. a tato v součinnosti s uvedenou společností odstranit.

Odvolací orgán uzavírá, že podniká-li společnost v obchodu s pohonnými hmotami, je stejně jako ostatní obchodníci s jakýmkoliv zbožím odpovědná za jejich kvalitu a je na ní, aby si v rámci svých soukromých obchodních vztahů zajistila, že dostojí svým veřejnoprávním povinnostem. Pouhé spolehnutí se na kvalitu dodávaných prací třetími osobami obdobně jako na kvalitu dodávaných pohonných hmot třetími osobami nelze považovat za naplnění liberačního důvodu ve smyslu ust. § 10 odst. 1 zákona o PHM.

Společnosti je třeba v této souvislosti přisvědčit v tom, že ve správním řízení nebylo prokázáno, že neprovedla vlastní vizuální kontrolu stojanů, resp. pohonných hmot, před zahájením prodeje, jak konstatoval prvoinstanční orgán v odůvodnění svého rozhodnutí. Toto tvrzení tedy nemá oporu ve spisovém materiálu. Na druhou stranu se odvolací orgán jednak domnívá, že pečlivá vizuální kontrola přímo pohonných hmot by nedostatek v ukazateli vzhled spočívající ve zjištěných nečistotách u BA 98 Super plus zjistila, ale zejména, že samotná vizuální kontrola stojanů bez provedení již zmíněné kontroly složení a jakosti benzínu u akreditované laboratoře by nepostačovala k závěru, že společnost vynaložila veškeré možné úsilí k zabránění porušení povinnosti. Zmíněné nepodložené tvrzení prvoinstančního orgánu tak na závěru o odpovědnosti společnosti za zjištěné pochybení nic nemění. Ze stejného důvodu nepovažuje odvolací orgán za smysluplné provádět v tomto směru společností navrhovaný výslech pana Mgr. Jiřího Kopečka, který by měl potvrdit, že vizuální kontrolu stojanů provedl.

Odvolací orgán dále konstatuje, že k 1. 7. 2017 nabytí účinnosti zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Dle ust. § 112 odst. 1 věta druhá zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona s tím, že podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. Obdobně dle ust. § 112 odst. 3 zákona o přestupcích na určení druhu a výměry sankce za dosavadní jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Pokud jde o posouzení odpovědnosti společnosti za předmětné protiprávní jednání a stanovení druhu a výměry trestu, nestanoví zákon o přestupcích a s ním související novela ZOS

příznivější podmínky, protože aplikace tohoto zákona není v daném případě pro posouzení odpovědnosti společnosti namístě.

Co se týče výše uložené pokuty, uvádí odvolací orgán následující.

Dle ust. § 9 odst. 10 písm. b) zákona o PHM se za správní delikt spočívající v porušení ust. § 3 odst. 1 tohoto zákona uloží pokuta do 5 000 000 Kč, přičemž dle ust. § 10 odst. 2 tohoto zákona se při určení výměry pokuty přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Povinnost prodávat pohonné hmoty odpovídající předepsaným požadavkům na jejich jakost a složení směřuje k ochraně takových základních hodnot, jako je život a zdraví, jakož i životní prostředí. Porušení této povinnosti je tak třeba považovat za správní delikt se značnou typovou závažností, čemuž odpovídá i horní hranice zákonné sazby (5 000 000 Kč).

V této souvislosti lze rovněž připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“ – dostupné na www.nssoud.cz) č. j. 4 As 123/2014-33 ze dne 19. 9. 2014, v němž soud mj. uvedl, že: „*V tomto smyslu tedy lze konstatovat, že distribuce pohonných hmot koncovým spotřebitelům jakožto látek potenciálně nebezpečných z důvodu jejich hořlavosti a dalších rizik pro životní prostředí i majetek či zdraví osob je spojena s řadou přísných pravidel, která mají za cíl eliminaci těchto významných rizik. Tato regulace je logická a žádoucí nejen při zohlednění uvedených závažných rizik, ale i vzhledem k tomu, že koneční spotřebitelé nemají žádnou možnost, jak kvalitu prodávaných pohonných hmot posoudit, a musejí se zcela spoléhat na to, že regulační orgány zajistí, že v distribuční síti budou prodávány pouze kvalitní a nezávadné pohonné hmoty. Závažnosti případných následků porušení povinností provozovatelů čerpacích stanic pak odpovídá jednak konstrukce objektivní odpovědnosti těchto osob za správní delikty a úzce vymezený liberační důvod, jednak i výše zákonných sazeb sankcí.*“

Co se týče individuální závažnosti tohoto případu, odvolací orgán uvádí následující.

Pokud jde o způsob spáchání posuzovaného deliktu, ten spočíval v prodeji BA 95 Super a BA 98 Super plus, které neodpovídaly právními předpisy stanoveným požadavkům na jejich kvalitu a složení, a to v ukazateli síra a v případě BA 98 Super plus i v ukazateli vzhled, přičemž nebyly zjištěny okolnosti nasvědčující tomu, že by ke zjištěným nedostatkům došlo úmyslně. Jednání společnosti tak vykazuje znaky nedbalosti, což je typický způsob spáchání tohoto správního deliktu, protože jej odvolací orgán nehodnotil ve prospěch ani k tíži společnosti. Na rozdíl od prvoinstančního orgánu odvolací orgán zohlednil, že ke zjištěným vadám došlo minimálně zčásti pochybením servisní společnosti, tedy na straně třetího subjektu.

Následky správního deliktu spočívají v poškození spotřebitele, který s důvěrou v kvalitu prodávané pohonné hmoty, kterou nemá možnost si při koupi ověřit, koupí PHM nesplňující předepsané požadavky. Následek v tomto případě spočívá ve zbytečném zatížení životního prostředí emisemi oxidu siřičitého, který uniká do ovzduší používáním nekvalitních PHM prodávaných společnostmi. Jak připomíná prvoinstanční orgán, výraznější odchylka obsahu síry (cca nad 20 mg/kg) může kromě zvýšených emisí oxidu siřičitého znamenat riziko poškození katalyzátorů a zařízení pro úpravu plynů. Zjištěná odchylka má sice vliv na chod motoru minimální, avšak mohlo by docházet k menší schopnosti akcelerace. Mechanické nečistoty mohou způsobit ucpání palivového filtru a přerušování dodávky paliva.

Na rozdíl od prvoinstančního orgánu odvolací orgán v neprospěch společnosti vyhodnotil, že pochybení bylo zjištěno v případě dvou vzorků, a že v případě druhého vzorku se nedostatky týkaly dvou ukazatelů. Co se týče míry zjištěné odchylky, v případě BA 95 Super odchylka činila necelých 10 mg/kg, v případě BA 98 Super plus činila 20,6 mg/kg. V případě BA 98 Super plus tak s ohledem na výše uvedená rizika, je-li odchylka obsahu síry nad 20 mg/kg, vyhodnotil odvolací orgán míru odchylky ve shodě s prvoinstančním orgánem v neprospěch společnosti, ovšem s ohledem na množství prodané této PHM nikoli podstatně. Na rozdíl od prvostupňového orgánu neposoudil odvolací orgán jako přítěžující okolnost množství prodané vadné PHM, neboť je třeba vzít v úvahu podstatně nižší množství než prvostupňovým orgánem zohledněné (814,97 litrů namísto 2.344 litrů BA 95 Super a 33,37 litrů namísto 398 litrů BA 98 Super plus), jak odvolací orgán rozvedl výše, a jak poukazuje společnost ve svém odvolání. Toto množství dle odvolacího orgánu nepředstavuje přítěžující ani polehčující okolnost.

Společnost v odvolání ve vztahu k pokutě napadá zejména to, že prvoinstanční orgán zvýšil původně uloženou pokutu o 150.000,- Kč, aniž by dospěl k jakýmkoli novým skutkovým zjištěním. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že nově vzal v úvahu sankce uložené společnosti za porušení ust. § 3 odst. 1 zákona PHM i sankce uložené jí v období 2010 až 2012. Odvolací orgán považuje tuto námitku za důvodnou.

Byť je pravdou, že NSS např. v rozsudku č. j. 6 Afs 169/2016-42 ze dne 1. 3. 2017 připustil po zrušení rozhodnutí v odvolacím řízení a novém projednání věci u prvoinstančního orgánu uložit vyšší pokutu, je i z tohoto rozsudku zřejmé, že se tak může stát při respektování základních zásad deliktního řízení, mj. zásady, že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, že dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, a zásady zákazu změny k horšímu. Ve zmiňovaném rozsudku NSS zdůrazňuje, že takový postup je možný pouze v případě, že správní orgán znovu posuzuje vinu i trest; rozhodnutí orgánu prvního stupně zde bylo zrušeno a správní orgán opětovně celou věc projednal v novém řízení, v němž byly všechny skutkové a právní otázky znovu hodnoceny. Současně je zde však připomenut rozsudek NSS ze dne 23. 1. 2014, č. j. 2 Afs 67/2013 – 53, z něhož vyplývá, že v situaci, kdy odvolací správní orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutí ve výroku o vině a zrušil pouze výrok o trestu, a de facto tak závazně vymezil možný postup orgánu prvního stupně a neponechal žádný prostor pro úvahu, k níž by bylo možno dospět při doplnění skutkových zjištění, platí zákaz změny k horšímu i v případě nového rozhodnutí orgánu prvního stupně.

Na základě uvedeného se odvolací orgán domnívá, že k prolomení zásady zákazu reformationis in peius, kterou je nutno chápat jako garanci svobody odvolacího práva, může dojít jen ve výjimečných případech, zejména vyjdou-li v novém projednání věci najevo nová skutková zjištění, které vyšší pokutu odůvodňují, případně je v návaznosti na závěry odvolacího orgánu třeba věc právně posoudit jinak.

V tomto případě odvolací orgán zrušil prvostupňové rozhodnutí z důvodu nedostatečných zjištění pro stanovení výše pokuty, přičemž případně nově zjištěné skutečnosti měly být zohledněny ve prospěch společnosti, a z důvodu chybějící úvahy ohledně nenaplnění liberačního důvodu ze strany společnosti v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Prvoinstanční orgán následně přistoupil ke zvýšení pokuty o téměř polovinu původní výměry s odkazem na „zevrubnější posouzení deliktů „minulosti“ účastníka řízení“ zohledněním rozhodnutí z období 2010 - 2013, ačkoli mu nic nebránilo takto posoudit recidivu společnosti již v původním rozhodnutí, kdy se tímto hlediskem zabýval, a kdy mu byla nově zohledněná dřívější rozhodnutí o uložení pokuty společnosti známa, přičemž vzal v úvahu pouze příkaz sp. zn. 21/0430/14 ze dne 10. 4. 2014, jímž byla společnosti uložena pokuta ve výši 350.000,-

Kč. S ohledem na výše uvedené závěry nelze dle názoru odvolacího orgánu po novém projednání věci pokutu zvýšit pouze s poukazem na to, že prvoinstanční orgán posoudil deliktní chování společnosti v minulosti důkladněji než v předchozím řízení a už vůbec ne s poukazem na sankce uložené společnosti za obdobné jednání před šesti a více lety, což závažnost recidivy výrazně snižuje. Odvolací orgán tedy ve shodě se společností v daném případě nepovažuje zvýšení pokuty prvostupňovým orgánem za důvodné. Ve vztahu k recidivě společnosti proto odvolací orgán zohlednil pouze rozhodnutí uvedené v původním prvostupňovém rozhodnutí, tedy příkaz sp. zn. 21/0430/14 ze dne 10. 4. 2014, kterým jí byla uložena pokuta ve výši 350.000,- Kč.

Ve shodě s prvoinstančním orgánem vzal odvolací orgán ve prospěch společnosti v úvahu skutečnost, že společnost neprodleně přijala opatření k odstranění zjištěných nedostatků a řádně spolupracovala, což napomohlo k efektivnímu průběhu kontroly.

Žádné další okolnosti rozhodné ve vztahu ke stanovení výše pokuty odvolací orgán neshledal.

Na základě výše uvedených skutečností, tedy že odvolací orgán na rozdíl od prvostupňového orgánu neshledal důvody pro zvýšení původně vyměřené sankce, významně zohlednil podíl servisní společnosti na vytýkaném pochybení, v neprospěch společnosti vyhodnotil, že pochybení bylo zjištěno v případě dvou vzorků, a že v případě druhého vzorku se nedostatky týkaly dvou ukazatelů a naopak v neprospěch společnosti nevyhodnotil množství prodané PHM, odvolací orgán přistoupil ke snížení pokuty, přičemž dospěl k závěru, že pokuta ve výši 300.000,- Kč bude lépe odpovídat všem okolnostem posuzované případu, přičemž i s ohledem na přístup společnosti k vytýkaným pochybením lze předpokládat, že dostatečně naplní svůj preventivní i represivní účel.

Odvolací orgán nepřistoupil k výraznějšímu snížení sankce zejména s ohledem na výše uvedenou značnou typovou závažnost postihovaného protiprávního jednání a na vyšší odchylku v ukazateli síra v případě PHM BA 98 Super plus. V této souvislosti odvolací orgán připomíná závěry judikatury, která v této souvislosti konstatuje, že výši pokuty je třeba posuzovat i ve vztahu k horní hranici sazby zákonné sazby vyjadřující typovou závažnost deliktu (viz roz. NSS č. j. 1 Afs 50/2005, rozs. Městského soudu v Praze č. j. 9 A 40/2013-42). Obdobně dle usnesení NSS ze dne 20. 10. 2010, č. j. 1 As 9/2008 – 133, „*aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Odpovídající intenzita majetkové újmy bude v konkrétních případech záviset na řadě faktorů, v první řadě však na závažnosti spáchaného deliktu. Ta v sobě vždy zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, tak individuální závažnost protiprávního jednání v konkrétním případě.*“ Odvolací orgán má za to, že pokuta ve výši 300.000,- Kč je dostatečně citelným zásahem do majetkové sféry společnosti; je tedy zcela v souladu se zásadou přiměřenosti a individualizace trestu, jakož i s veřejným zájmem na ochraně předmětným ustanovením chráněných zájmů

V průběhu správního řízení pak nevyšly najevo žádné zvláštní okolnosti nasvědčující tomu, že by takovouto pokutu bylo možno považovat za likvidační v tom smyslu, že by sama o sobě společnosti přivedla platební neschopnost nebo ji donutila ukončit podnikatelskou činnost nebo by se v důsledku takové pokuty mohlo stát na dlouhou dobu jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň by se společnost dostala na základě takové sankce do existenčních potíží, jak mj. definuje likvidační pokutu usnesení NSS č. j. 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20. 4. 2010. S ohledem na výsledek hospodaření společnosti v roce 2017, který dle rozvahy k 31. 12. 2017 dostupné ve Sbirce listin obchodního rejstříku činí 26 818 000,- Kč, nepovažuje odvolací orgán pokutu ve výši 300. 000,- Kč za likvidační.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou se podle § 79 odst. 5 správního řádu ukládá účastníkovi, který správní řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. V tomto případě bylo správní řízení vyvoláno jednáním společnosti, která porušila shora uvedenou právní povinnost. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, je paušální částka nákladů řízení stanovena ve výši 1 000 Kč. Prvoinstanční orgán tak uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč v souladu s právními předpisy.

Z výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta či náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezcený
ústřední ředitel
České obchodní inspekce